

nem jeg har kunnet gjøre mig noget Begreb om, med hvilken Sikkerhed man kan vente at naae det, som man her søger at naae. Vi ere jo Ulesam- men enige om, at det er en Sag, som bør frem- mes og det saa hurtigt som mulig; men vi have ikke nogen Sikkerhed for, at vi ved det, som der herefter vil ske, kunne naae det, som vi ønske; tværtimod er der Udflugt til, at vi her kunde faae Noget, som vi i sin Tid kunne komme til at ofre mange Penge paa. Naar det ærede Medlem fra Veile Amts 3die Valgkreds mente, at dette var den billigste og hurtigste Vej, ad hvilken vi kunde faae denne Sag ordnet, saa kan det dog være et Spørgsmaal. Det er jo ganske vist, som det ogsaa blev sagt under Forhandlingen i Landstinget, at Begrebet „billigt“ er relativt og flydende. Det kommer an paa, hvad man forstaar ved billigt, og det beror paa, hvad man faar for sine Penge. Saaledes som det ærede Medlem for- staar det, nærer jeg Frygt for, at vi vove os ind paa en Vej, hvorved vi saa at sige give den høit- ærede Minister Gaands- og Halsret over denne Sag, uden at vi have nogen Legning eller noget Overflag, og uden at Ministeren har givet os nogen Oplysning af denne Art. Nu hørte jeg nok af den høitærede Ministers Udtalelser idag, at der var stet Forberedelser; men vi have jo ikke set Noget derom, og naar vi ikke have det, saa siger jeg, at det dog er et Spørgsmaal, om det er billigt eller ikke. Naar det hedder sig, at dette er den hurtigste Maade at ordne Sagen paa, da kan dette jo neppe betvivles; men Spørgsmaalet er da, om det, som vi naae, er tilfredsstillende, og det ærede Medlem syntes jo selv at mene, at det ikke var tilfredsstillende, idet han mente, at det var den lige Vej til Sylland. Efter de Op- lysninger, som jeg har faaet, er der ialt 560 In- dividuer af denne Slags. Af disse kunne de 30 anbringes paa andre Steder end paa Anstalter af den Slags, som der her er Tale om; 37 ere af en særskilt Slags, og 175 ere af de saakaldte Svage og Sløvsindede, men 318 falde særlig ind under dem, som der her er Tale om. Den Anstalt, som her er foreslaaet, har man jo tænkt sig skulde kunne optage 60 Individuer, og at den skulde kunne udvides til at optage 100. Nu veed jeg nok, at der blandt de 318 vel vilde være nogle, som kunne blive optagne i Familier eller anbragt andetsteds, men jeg anser dog denne An- stalt for at være altfor lille. Min Hovedindven- ding er dog navnlig den, at jeg ikke kan se, at der er nogen Grund til at samle Alt omkring Kjøbenhavn, og jeg kan ikke se rettere, end at man ved at samle det om Kjøbenhavn i den Grad, som Tilfældet er her, vil gjøre endnu et Skridt henimod at lave en Abnormitet til, thi Kjøbenhavn er jo et altfor stort Hoved til den lille Krop, og det vil den blive mere endnu, naar vi fremdeles blive ved med at samle Alt her. Jeg tror derfor, at vi ikke skulde forhaste os med

at føre denne Sag igjennem. Vi have ikke faaet Sagen tilfredsstillende oplyst; i alt Fald har jeg for mit Vedkommende ikke faaet tilfredsstillende Rede paa den, saa at jeg kan gaa dertil med en god Sam- vittighed, og jeg skal derfor, da jeg ikke vil fore- slaa at nedsette et Udvalg, som vi jo alle vide er det Samme som at begrave Sagen, henstille til det ærede Thing at stemme imod Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, vel at mærke nat-URLIGVIS med den Mening, at det er vor alvorlige Villie at ville have Noget ud af Sagen, saa snart den kommer frem paa en saadan Maade, at vi tro, det kan føre til Noget.

Formanden (Rabbe): Forhandlingen er vedvarende inde paa et noget mere almindeligt Omraade, end det egentlig skifter sig for en 2den Behandling. Det Ubenigtssmæssige deri er natu-URLIGVIS det, at Forhandlingen let udstyffes og gjentages, idet de samme Betragtninger over Lov-URL-forslaget som Helhed lettelig ville komme igjen ved 3die Behandling, hvor de jo egentlig høre hjemme.

Chr. Navn: Jeg skal først udtale, at jeg paa ingen Maade betvivler, men stærkt beund-URL-der, at Ministeren Intet kjender til Sagen an-URL-gaaende Gamle Ballehus. I Genhold til Skri-URL-velsen derudfra, som jeg skal tillade mig at oplæse, synes det dog, at han maa kjende noget dertil. Den lyder saaledes: „I Anledning heraf har jeg paa Bestyrelsens Vegne den Ære at meddele: Det har allerede længe været Bestyrelsens Forsæt at overdrage Sbiotanstalten til Staten, og den har udtalt denne Hensigt i Skrivelser til Justits-URL-ministeriet, som muligt ogsaa have passeret Mini-URL-steriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet“, saa jeg synes, der maa dog kjendes Noget dertil. Med Hensyn til hvad der blev udtalt af det ærede Med-URL-lem fra Svendborg (Lang), der mente, at der behøvedes en særegen pædagogisk Begavelse for at styre denne Anstalt, da tror jeg ikke, det er Tilfældet. Her er ikke Tale om Undervisning, der er kun Tale om en Pleie-Anstalt, ikke blot for Børn, men ogsaa for Boyne, og man maa for-URL-udsætte, at den, der skal bestyre Anstalten, er en Mand, der virkelig har Kjerlighed til den Ting, og vil se at føre den paa bedste Maade. For ligeoverfor det ærede Medlem fra Veile at opløse, hvorledes Forholdet er paa Gamle Ballehus, skal jeg tillade mig at læse lidt mere op af Skrivel-URL-sen. Efter at have udtalt, at der er stet Hensigt til Ministeriet, hedder det fremdeles her: „Den er bleven foranlediget dertil ved Erkjendelse af, at Staten, der efterhaanden har inddraget Sindssyge-URL-anstalter, Døvstumme- og Blindesinstitutter under sin umiddelbare Forsorg, ikke vilde kunne indgaa paa lignende Maade at drage Omforg for de med hinc saa fuldstændig analoge Sbioter eller Lands-URL-svage, og har da Bestyreren forment, at det ikke